

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

linie, hvor man regner med et bestemt antal og et bestemt beløb, men da det på forhånd er givet, at der er en del, der ikke er kvalificeret til at komme i betragtning, vil de beløb, der bliver til dem, der virkelig er kvalificerede, blive af en anden størrelsesorden end de, der er opført i den skematisk udregning. Jeg vil tro, at de 1½ mill. kr. alligevel vil kunne betyde noget for de studenter, som er dårligt stillede, og som i høj grad har brug for at få hjælp. Derfor ser jeg med tilfredshed, at man er samlede om den løsning, så de 1½ mill. kr. kan stilles til rådighed.

Det skema, der er opstillet i betænkningen, og som skulle danne grundlaget og være retningslinjen for administrationen af denne lov ved fordelingen af midlerne, skal jo ikke tages så bogstaveligt, at det nøjagtigt skal være de grupper, der er opstillet, som skal kunne komme i betragtning, eller at der ikke skulle kunne tænkes at være grupper udenfor, som også skulle kunne komme i betragtning. Hovedsynspunktet ved opstillingen har været det, at alle de unge, der er under uddannelse på områder, hvor der i forvejen er en understøttelsesordning, højskoleelever, seminarister og en række andre, hvor staten efter skøn kan gøre beløbene større eller mindre, er holdt udenfor. Her er kun taget de områder med, hvor man ikke har nogen selvstændig understøttelsesordning. Jeg tror også, det er tilfredsstillende, at administrationen er overladt til ministeriet, så at rigsdagen ikke er med i denne administration.

Gennemførelse af dette lovforslag om tipsstudiefonden betyder naturligvis ikke, at man løser alle de økonomiske problemer, som foreligger for den ungdom, der er under uddannelse, men det er en hånds-rækning til den del af ungdommen, for hvem de økonomiske forhold er vanskelige, en hånds-rækning, som jeg tror den studerende ungdom vil være tilfreds med. Loven omfatter ikke alene de unge, der læser ved universiteterne og de læreanstalter, der er knyttet dertil, men også et meget stort antal af unge, der får deres uddannelse ved faglige skoler. Jeg tror, den omfatter et tværsnit af dansk ungdom, således at man ikke kan sige, at nogen er favoriseret fremfor andre, og jeg ser den ordning, der nu skabes, som udtryk for, at rigsdagen forstår de vanskeligheder, store dele af den danske ungdom, der er under uddannelse, har, og som udtryk for rigsdagens vilje til at komme disse unge til hjælp.

Gregersen: Vi har tiltrådt begge lovforslag og vil stemme for dem begge to, men ikke for det kommunistiske ændringsforslag.

Det bør dog vistnok siges ved denne lejlighed, at der er mange unge udenfor de studerendes kredse, der har lige så store vanskeligheder ved at nå frem til et erhverv som de studerende, f. eks. de, der skal være håndværkere, de, der skal være købmænd, de, der i det hele taget skal skabe sig en erhvervsmæssig stilling. Der skal en ikke ringe kapital til for at etablere sig i dag i de frie erhverv, og staten kan jo ikke sætte alle i vej, selv ikke i et statssocialistisk samfund. De studerende har for så vidt ikke større ret end Danmarks øvrige ungdom, men da det her ikke drejer sig om egentlige statsmidler, men om penge, der gennem tipningen indgår i en fond, penge, som skal ud igen, og som, hvis de ikke bliver brugt til gode formål, bliver brugt til dårlige formål, så finder vi, som jeg sagde det ved første behandling, at den foreslåede anvendelse af tipsmidlerne er den bedst mulige. Jeg vil dog gerne understrege, at hvis det skal ske, at pengene spises op, at tipsmidlerne bruges, fordi der nu er gjort indgreb i dem skattemæssigt, og der således ikke er nogen fond tilbage, er vi naturligvis frit stillet overfor denne lovgivnings videre skæbne. Vi vil altså støtte begge lovforslag og stemme for dem.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Jeg vil gerne takke det ærede udvalg for dets udmærkede og besværlige arbejde med lovforslaget.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg gerne sige, at også jeg mener, at lovforslaget om studiefonden, som det nu foreslås ændret, er bedre end det oprindelige, for så vidt som der nu virkelig er 1½ mill. kr. at uddele til de studerende, således at de kan få noget, omend ikke meget, når kredsen af dem indskrænkes betydeligt. Bagsiden af medaillen er så den, at man begynder at spise op af sin egen fond. Heroverfor må der imidlertid henvises til, at loven vil være at optage til revision i rigsdagssamlingen 1954—55. Så må man se, hvordan det går, og iøvrigt leve i håbet om, at der kommer yderligere midler ind i fonden — at det altså ikke går, som det synes at skulle gå i år, at der ingenting kommer ind i den.

Jeg vil gerne give det ærede medlem hr. Bomholt fuldstændig ret i, at de studerendes vilkår er blevet meget forværret i disse år. Det kan man ikke undgå at se, når man